

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

60. årgang

22. maj 2017

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2017/C 161/01

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2017/C 161/02

Sag C-72/15: Domstolens dom (Store Afdeling) af 28. marts 2017 — The Queen, på vegne af: PJSC Rosneft Oil Company, tidligere Rosneft Oil Company OJSC mod Her Majesty's Treasury, Secretary of State for Business, Innovation and Skills og The Financial Conduct Authority, (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (England & Wales) og Queen's Bench Division (Divisional Court) — Det Forenede Kongerige) (Præjudiciel forelæggelse — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) — restriktive foranstaltninger truffet på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine — bestemmelser i afgørelse 2014/512/FUSP og forordning (EU) nr. 833/2014 — gyldighed — Domstolens kompetence — partnerskabsaftale mellem EU og Rusland — begrundelsespligt — retssikkerhedsprincippet og princippet nulla poena sine lege certa — adgang til kapitalmarkedet — finansiel bistand — globale depotbeviser (Global Depositary Receipts) — oliesektoren — anmodning om fortolkning af begreberne »skifer« og »vand med en dybde på over 150 meter« — afvisning) 2

2017/C 161/03	Sag C-652/15: Domstolens dom (Første Afdeling) af 29. marts 2017 — Furkan Tekdemir, retligt repræsenteret ved Derya Tekdemir og Nedim Tekdemir mod Kreis Bergstraße (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Darmstadt — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — associeringsaftale mellem Den Europæiske Union og Tyrkiet — afgørelse nr. 1/80 — artikel 13 — standstill-klausul — opholdsret for familiemedlemmer til en tyrkisk arbejdstager, der har tilknytning til det lovlige arbejdsmarked i en medlemsstat — om der foreligger et tvingende alment hensyn, der kan begrunde nye begrænsninger — effektiv styring af migrationsstrømme — pligt for tredjelandstatsborgere under 16 år til at have en opholdstilladelse — forholdsmæssighed)	3
2017/C 161/04	Sag C-146/16: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 30. marts 2017 — Verband Sozialer Wettbewerb eV mod DHL Paket GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — urimelig handelspraksis — reklame i et trykt medie — udeladelse af væsentlige oplysninger — adgang til disse oplysninger via det websted, hvormed de pågældende produkter distribueres — produkter, som sælges af den person, der har offentliggjort annoncen, eller af tredjemænd)	4
2017/C 161/05	Sag C-315/16: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 30. marts 2017 — József Lingurár mod Miniszterelnökséget vezető miniszter (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Kúria — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse — fælles landbrugspolitik — finansiering over ELFUL — støtte til landdistriktudvikling — Natura 2000-betalinger — fordel forbeholdt privatpersoner — skovområde, der er delvis statslig ejendom)	4
2017/C 161/06	Sag C-335/16: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 30. marts 2017 — VG Čistoća d.o.o. mod Đuro Vladika, Ljubica Vladika (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Općinski sud u Velikoj Gorici — Kroatien) (Præjudiciel forelæggelse — miljø — affald — direktiv 2008/98/EF — dækning af omkostningerne ved affaldshåndtering — forurenere betaler-princippet — begrebet »affaldsindehaver« — pris opkrævet for affaldshåndtering — særligt gebyr til finansiering af kapitalinvesteringer)	5
2017/C 161/07	Sag C-686/16 P: Appel iværksat den 28. december 2016 af Meissen Keramik GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 18. oktober 2016 i sag T-776/15 — Meissen Keramik GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)	6
2017/C 161/08	Sag C-19/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Okręgowy we Wrocławiu (Polen) den 17. januar 2017 — Skarb Państwa — Wojewoda Dolnośląski mod Gmina Trzebnica	6
2017/C 161/09	Sag C-30/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 20. januar 2017 — Dyrektor Izby Celnej w Poznaniu mod Kompania Piwowarska S.A. w Poznaniu	7
2017/C 161/10	Sag C-66/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu (Polen) den 7. februar 2017 — Grzegorz Chudaś og Irena Chudaś mod DA Deutsche Allgemeine Versicherung Aktiengesellschaft AG	8
2017/C 161/11	Sag C-81/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Suceava (Rumænien) den 14. februar 2017 — Zabrus Siret SRL mod Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava	8
2017/C 161/12	Sag C-95/17 P: Appel iværksat den 22. februar 2017 af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 15. december 2016 i sag T-112/13, Mondelez UK Holdings & Services Ltd mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret	9

2017/C 161/13	Sag C-103/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 27. februar 2017 — Messer France SAS, som er indtrådt i Praxairs rettigheder mod Premier ministre, Commission de régulation de l'énergie, Ministre de l'Économie et des Finances og Ministre de l'environnement, de l'énergie et de la mer	10
2017/C 161/14	Sag C-107/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litauen) den 3. marts 2017 — UAB Aviabaltika mod BAB Ūkio bankas	11
2017/C 161/15	Sag C-108/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litauen) den 3. marts 2017 — UAB »Enteco Baltic« mod Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos	12
2017/C 161/16	Sag C-109/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia de Cartagena (Spanien) den 3. marts 2017 — Bankia S.A. mod Juan Carlos Marí Merino, Juan Pérez Gavilán og María Concepción Marí Merino	13
2017/C 161/17	Sag C-129/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van beroep te Brussel (Belgien) den 13. marts 2017 — Mitsubishi Shoji Kaisha Ltd og Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe BV mod Duma Forklifts NV og G.S. International BVBA	14
2017/C 161/18	Sag C-150/17 P: Appel iværksat den 24. marts 2017 af Den Europæiske Union, repræsenteret ved Den Europæiske Unions Domstol til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Udvidede Afdeling Afdeling) den 1. februar 2017 i sag T-479/14, Kendrion mod Den Europæiske Union	14
2017/C 161/19	Sag C-151/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Det Forenede Kongerige) den 24. marts 2017 — Swedish Match AB mod Secretary of State for Health	15
2017/C 161/20	Sag C-170/17: Sag anlagt den 4. april 2017 — Europa-Kommissionen mod Portugal	16
2017/C 161/21	Sag C-174/17 P: Appel iværksat den 5. april 2017 af Den Europæiske Union, repræsenteret ved Den Europæiske Unions Domstol til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Udvidede Afdeling) den 17. februar 2017 i sag T-40/15, ASPLA og Armando Álvarez mod Den Europæiske Union	16
2017/C 161/22	Sag C-167/15: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 28. februar 2017 — X mod Presidenza del Consiglio dei Ministri (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale civile di Roma — Italien)	17
2017/C 161/23	Sag C-136/16: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Anden Afdeling den 10. marts 2017 — Sociedade Metropolitana de Desenvolvimento SA mod Banco Santander Totta SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal de Justiça — Portugal)	17
2017/C 161/24	Sag C-229/16: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 23. februar 2017 — Ministério da Saúde, Administração Regional de Saúde de Lisboa e Vale do Tejo, I.P. mod João Carlos Lombo Silva Cordeiro (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal Administrativo — Portugal)	18
2017/C 161/25	Sag C-511/16: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 6. marts 2017 — Europa-Kommissionen mod Storhertugdømmet Luxembourg, intervenient: Den Franske Republik	18

Retten

- 2017/C 161/26 Sag T-422/13: Rettens dom af 5. april 2017 — CPME m.fl. mod Rådet (Dumping — import af visse typer polyethylenterephthalat (PET) med oprindelse i Indien, Thailand og Taiwan — udløbsundersøgelse — Kommissionens forslag om at forlænge de nævnte foranstaltninger — Rådets beslutning om at afslutte udløbsundersøgelingsproceduren uden at indføre disse foranstaltninger — annullationssøgsmål — artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1225/2009 — sandsynlighed for, at der igen ville blive forvoldt væsentlig skade — artikel 21, stk. 1, i forordning nr. 1225/2009 — Unionens interesse — åbenbart urigtigt skøn — begrundelsespligt — erstatningssøgsmål) 19
- 2017/C 161/27 Sag T-219/14: Rettens dom af 6. april 2017 — Regione autonoma della Sardegna mod Kommissionen (Statsstøtte — søtransport — kompensation for offentlig tjeneste — kapitalforhøjelse — afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked og anordnes tilbagesøgt — likvidation af modtagervirksomheden — opretholdelse af søgsmålsinteressen — ikke uforment at træffe afgørelse — begrebet støtte — tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse — kriteriet om den private investor — åbenbart urigtigt skøn — retlig fejl — ulovlighedsindsigelse — begrundelsespligt — ret til forsvar — afgørelse 2011/21/EU — rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder — Den Europæiske Unions rammebestemmelser for statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste — Altmark-dommen) 20
- 2017/C 161/28 Sag T-220/14: Rettens dom af 6. april 2017 — Saremar mod Kommissionen (Statsstøtte — søtransport — kompensation for offentlig tjeneste — kapitalforhøjelse — afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked og anordnes tilbagesøgt — likvidation af sagsøgeren — partsevne — opretholdelse af søgsmålsinteressen — ikke uforment at træffe afgørelse — begrebet støtte — tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse — kriteriet om den private investor — åbenbart urigtigt skøn — retlig fejl — ulovlighedsindsigelse — begrundelsespligt — ret til forsvar — afgørelse 2011/21/EU — rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder — Den Europæiske Unions rammebestemmelser for statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste — Altmark-dommen) 21
- 2017/C 161/29 Sag T-361/14: Rettens dom af 5. april 2017 — HB m.fl. mod Kommissionen (Regler for institutionerne — europæisk borgerinitiativ — beskyttelse af omstrejfende dyr — den psykologiske effekt på voksne og børn — afslag på registrering — åbenbart uden for Kommissionens beføjelse — artikel 4, stk. 2, litra b), og artikel 4, stk. 3, i forordning (EU) nr. 211/2011) 21
- 2017/C 161/30 Sag T-35/15: Rettens dom af 6. april 2017 — Alkarim for Trade and Industry mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Syrien — indefrysning af midler — åbenbart urigtigt skøn) 22
- 2017/C 161/31 Sag T-344/15: Rettens dom af 5. april 2017 — Frankrig mod Kommissionen (Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter fremsendt i forbindelse med proceduren i direktiv 98/34/EF — dokumenter fra en medlemsstat — meddelelse af aktindsigt — undtagelsen vedrørende beskyttelsen af retslige procedurer — undtagelsen vedrørende beskyttelse af formålet med inspektioner, undersøgelser og revision — medlemsstatens forudgående samtykke) 23
- 2017/C 161/32 Sag T-367/15: Rettens dom af 5. april 2017 — Renfe-Operadora mod EUIPO (AVE) (EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket AVE — delvis ugyldighed — klage indgivet til appelkammeret på et andet sprog end sagsbehandlingssproget — afvisning af sagen ved appelkammeret — begæring om restitutio in integrum — pligt til at udvise omhu) 23

2017/C 161/33	Sag T-594/15: Rettens dom af 6. april 2017 — Metabolic Balance Holding mod EUIPO (Metabolic Balance) (EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket Metabolic Balance — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c, i forordning (EF) nr. 207/2009) . . .	24
2017/C 161/34	Sag T-621/15: Rettens dom af 5. april 2017 — Tractel Greifzug mod EUIPO — Shenxi Machinery (Formen på et motoriseret spil) (EU-varemærker — indsigelsessag — tredimensionalt EU-varemærke — formen på et motoriseret spil — relative registreringshindring — tegn, som udelukkende består af en udformning af varen, som er nødvendigt for at opnå et teknisk resultat — artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), i forordning (EF) nr. 207/2009)	25
2017/C 161/35	Sag T-39/16: Rettens dom af 6. april 2017 — Nanu-Nana Joachim Hoepf mod EUIPO — Fink (NANA FINK) (EU-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — figurmærket NANA FINK — det ældre EU-ordmærke NANA — varer, der ikke er af lignende art — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — omfanget af den undersøgelse, som appelkammeret skal foretage — pligt til at træffe afgørelse om klagen i sin helhed)	25
2017/C 161/36	Sag T-49/16: Rettens dom af 6. april 2017 — Azanta mod EUIPO — Novartis (NIMORAL) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket NIMORAL — ældre EU-ordmærke NEORAL — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	26
2017/C 161/37	Sag T-178/16: Rettens dom af 6. april 2017 — Policolor mod EUIPO — CWS Lackfabrik Conrad W. Schmidt (Policolor) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket Policolor — det ældre EU-figurmærke ProfiColor — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning nr. 207/2009)	27
2017/C 161/38	Sag T-219/16: Rettens dom af 6. april 2017 — Aldi mod EUIPO (ViSAGE) (EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket ViSAGE — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009) . . .	27
2017/C 161/39	Sag T-238/16: Rettens dom af 6. april 2017 — Clean Sky 2 Joint Undertaking mod Scouring Environment (Voldgiftsbestemmelse — tilskudsaf tale indgået inden for rammerne af det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) — misligholdelse af aftalen — tilbagebetaling af betalte beløb — morarenter — udeblivelsessag)	28
2017/C 161/40	Sag T-291/16: Rettens dom af 5. april 2017 — Anta (China) mod EUIPO (Gengivelse af to linjer, der danner en spidsvinklet trekant) (EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærke, som gengiver to linjer, der danner en spidsvinklet trekant — absolut registreringshindring — manglende fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	28
2017/C 161/41	Sag T-348/16: Rettens dom af 6. april 2017 — Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis mod ERCEA (Voldgiftsbestemmelse — Det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration — Minatran-kontrakten — støtteberettigede omkostninger — proceduren for afsigelse af udeblivelsesdom)	29
2017/C 161/42	Sag T-407/16: Rettens kendelse af 18. januar 2017 — Banco Popular Español mod EUIPO — Pledgeling (p) (EU-varemærker — indsigelsessag — tilbagetagelse af registreringsansøgningen — ufor nødent at træffe afgørelse)	30

2017/C 161/43	Sag T-170/17: Sag anlagt den 20. marts 2017 — RW mod Kommissionen	30
2017/C 161/44	Sag T-173/17: Sag anlagt den 16. marts 2017 — TestBioTech mod Kommissionen	31
2017/C 161/45	Sag T-180/17: Sag anlagt den 17. marts 2017 — EM Research Organization mod EUIPO — Christoph Fischer m.fl. (EM)	32
2017/C 161/46	Sag T-182/17: Sag anlagt den 20. marts 2017 — Novartis mod EUIPO — Chiesi Farmaceutici (AKANTO)	32
2017/C 161/47	Sag T-184/17: Sag anlagt den 21. marts 2017 — Leifheit mod EUIPO (gengivelse af fire grønne kvadrater)	33
2017/C 161/48	Sag T-185/17: Sag anlagt den 21. marts 2017 — PlasticsEurope mod ECHA	34
2017/C 161/49	Sag T-186/17: Sag anlagt den 23. marts 2017 — Unipreus mod EUIPO — Wallapop (wallapop) . . .	34
2017/C 161/50	Sag T-187/17: Sag anlagt den 21. marts 2017 — Bernard Krone Holding mod EUIPO (Mega Liner) .	35
2017/C 161/51	Sag T-188/17: Sag anlagt den 21. marts 2017 — Bernard Krone Holding mod EUIPO (Coil Liner) . .	36
2017/C 161/52	Sag T-193/17: Sag anlagt den 27. marts 2017 — CeramTec mod EUIPO — C5 Medical Werks (Formen af en hoftekugle)	37
2017/C 161/53	Sag T-194/17: Sag anlagt den 27. marts 2017 — CeramTec mod EUIPO — C5 Medical Werks (Gengivelse af en hoftekugle)	37
2017/C 161/54	Sag T-199/17: Sag anlagt den 29. marts 2017 — QD mod EUIPO	38
2017/C 161/55	Sag T-204/17: Sag anlagt den 5. april 2017 — Alfa Laval Flow Equipment (Kunshan) mod Kommissionen	39
2017/C 161/56	Sag T-205/17: Sag anlagt den 4. april 2017 — SSP Europe mod EUIPO (SECURE DATA SPACE) . . .	40
2017/C 161/57	Sag T-210/17: Sag anlagt den 6. april 2017 — International Gaming Projects mod EUIPO — Zitro IP (TRIPLE TURBO)	40

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2017/C 161/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 151 af 15.5.2017

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 144 af 8.5.2017

EUT C 129 af 24.4.2017

EUT C 121 af 18.4.2017

EUT C 112 af 10.4.2017

EUT C 104 af 3.4.2017

EUT C 95 af 27.3.2017

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Store Afdeling) af 28. marts 2017 — The Queen, på vegne af: PJSC Rosneft Oil Company, tidligere Rosneft Oil Company OJSC mod Her Majesty's Treasury, Secretary of State for Business, Innovation and Skills og The Financial Conduct Authority, (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (England & Wales) og Queen's Bench Division (Divisional Court)) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-72/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) — restriktive foranstaltninger truffet på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine — bestemmelser i afgørelse 2014/512/FUSP og forordning (EU) nr. 833/2014 — gyldighed — Domstolens kompetence — partnerskabsaftale mellem EU og Rusland — begrundelsespligt — retssikkerhedsprincippet og princippet *nulla poena sine lege certa* — adgang til kapitalmarkedet — finansiel bistand — globale depotbeviser (Global Depositary Receipts) — oliesektoren — anmodning om fortolkning af begreberne »skifer« og »vand med en dybde på over 150 meter« — afvisning)

(2017/C 161/02)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (England & Wales) og Queen's Bench Division (Divisional Court)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: The Queen, på vegne af: PJSC Rosneft Oil Company, tidligere Rosneft Oil Company OJSC

Sagsøgte: Her Majesty's Treasury, Secretary of State for Business, Innovation and Skills og The Financial Conduct Authority

Konklusion

- 1) Artikel 19 TEU, artikel 24 TEU, artikel 40 TEU, artikel 275 TEUF og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder skal fortolkes således, at Den Europæiske Unions Domstol i henhold til artikel 267 TEUF har kompetence til at træffe præjudiciel afgørelse om gyldigheden af en retsakt, der er vedtaget på grundlag af bestemmelserne om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP), såsom Rådets afgørelse 2014/512/FUSP af 31. juli 2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine, som ændret ved Rådets afgørelse 2014/872/FUSP af 4. december 2014, forudsat at anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører enten kontrol af, at nævnte afgørelse overholder artikel 40 TEU, eller prøvelse af lovligheden af restriktive foranstaltninger over for fysiske eller juridiske personer.
- 2) Undersøgelsen af det andet spørgsmål har intet frembragt, som kan rejse tvivl om gyldigheden af artikel 1, stk. 2, litra b)-d), artikel 1, stk. 3, og artikel 7 i samt bilag III til afgørelse 2014/512, som ændret ved afgørelse 2014/872, eller artikel 3, artikel 3a, artikel 4, stk. 3 og 4, artikel 5, stk. 2, litra b)-d), artikel 5, stk. 3, og artikel 11 i samt bilag II og VI til Rådets forordning (EU) nr. 833/2014 af 31. juli 2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine, som ændret ved Rådets forordning (EU) nr. 1290/2014 af 4. december 2014.

Retssikkerhedsprincippet og princippet *nulla poena sine lege certa* skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 833/2014, som ændret ved forordning nr. 1290/2014, indfører strafferetlige sanktioner, der skal finde anvendelse i tilfælde af overtrædelse af nævnte forordnings bestemmelser, inden rækkevidden af disse bestemmelser og dermed af de dertilhørende strafferetlige sanktioner er blevet præciseret af Domstolen.

- 3) Udtrykket »finansiel bistand« i artikel 4, stk. 3, litra b), i forordning nr. 833/2014, som ændret ved forordning nr. 1290/2014, skal fortolkes således, at det ikke omfatter en banks eller et finansielt instituts behandling af betalinger som sådan.

Artikel 5, stk. 2, i forordning nr. 833/2014, som ændret ved forordning nr. 1290/2014, skal fortolkes således, at den forbyder udstedelse af globale depotbeviser (Global Depositary Receipts) fra og med den 12. september 2014 i henhold til en deponeringsaftale med en af de enheder, der er anført i bilag VI til forordning nr. 833/2014, som ændret ved forordning nr. 1290/2014, herunder såfremt disse globale depotbeviser vedrører aktier udstedt af en af disse enheder inden den 12. september 2014.

(¹) EUT C 155 af 11.5.2015.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 29. marts 2017 — Furkan Tekdemir, retligt repræsenteret ved Derya Tekdemir og Nedim Tekdemir mod Kreis Bergstraße (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Darmstadt — Tyskland)

(Sag C-652/15) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — associeringsaftale mellem Den Europæiske Union og Tyrkiet — afgørelse nr. 1/80 — artikel 13 — standstill-klausul — opholdsret for familiemedlemmer til en tyrkisk arbejdstager, der har tilknytning til det lovlige arbejdsmarked i en medlemsstat — om der foreligger et tvingende alment hensyn, der kan begrunde nye begrænsninger — effektiv styring af migrationsstrømme — pligt for tredjelandstatsborgere under 16 år til at have en opholdstilladelse — forholdsmæssighed)

(2017/C 161/03)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Darmstadt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Furkan Tekdemir, retligt repræsenteret ved Derya Tekdemir og Nedim Tekdemir

Sagsøgt: Kreis Bergstraße

Konklusion

Artikel 13 i associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 om udvikling af associeringen, der er knyttet til aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, som blev undertegnet den 12. september 1963 i Ankara dels af Republikken Tyrkiet, dels af EØF's medlemsstater og Fællesskabet, og som blev indgået, godkendt og bekræftet på Fællesskabets vegne ved Rådets afgørelse 64/732/EØF af 23. december 1963, skal fortolkes således, at målet om en effektiv styring af migrationsstrømme kan udgøre et tvingende alment hensyn, der kan begrunde en national foranstaltning, som er indført efter denne afgørelses ikrafttræden i den pågældende medlemsstat, og som pålægger tredjelandstatsborgere under 16 år en pligt til at have en opholdstilladelse for at indrejse og opholde sig i denne medlemsstat.

En sådan foranstaltning er dog ikke forholdsmæssig i forhold til det tilstræbte mål, såfremt reglerne for dens gennemførelse over for børn, der er tredjelandstatsborgere og født i den pågældende medlemsstat, og hvis ene forælder er en tyrkisk arbejdstager med lovligt ophold i denne medlemsstat, såsom sagsøgeren i hovedsagen, går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(¹) EUT C 118 af 4.4.2016.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 30. marts 2017 — Verband Sozialer Wettbewerb eV mod DHL Paket GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-146/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — urimelig handelspraksis — reklame i et trykt medie — udeladelse af væsentlige oplysninger — adgang til disse oplysninger via det websted, hvormed de pågældende produkter distribueres — produkter, som sælges af den person, der har offentliggjort annoncen, eller af tredjemænd)

(2017/C 161/04)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Verband Sozialer Wettbewerb eV

Sagsøgt: DHL Paket GmbH

Konklusion

Artikel 7, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 skal fortolkes således, at en annoncereklame som den i hovedsagen omhandlede, der henhører under begrebet »købsopfordring« som omhandlet i dette direktiv, kan opfylde den oplysningspligt, der er fastsat i denne bestemmelse. Det påhviler den forelæggende ret i det enkelte tilfælde at undersøge dels, om begrænsningerne i rum i reklameteksten begrundes, at oplysninger om leverandøren kun stilles til rådighed på platformen for onlinesalg, dels, hvor det er relevant, om de oplysninger, der kræves i det nævnte direktivs artikel 7, stk. 4, litra b), vedrørende platformen for onlinesalg, gives nemt og hurtigt.

⁽¹⁾ EUT C 243 af 4.7.2016.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 30. marts 2017 — József Lingurár mod Miniszterelnökséget vezető miniszter (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Kúria — Ungarn)

(Sag C-315/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — fælles landbrugspolitik — finansiering over ELFUL — støtte til landdistriktudvikling — Natura 2000-betalinger — fordel forbeholdt privatpersoner — skovområde, der er delvis statslig ejendom)

(2017/C 161/05)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Kúria

Parter i hovedsagen

Sagsøger: József Lingurár

Sagsøgt: Miniszterelnökséget vezető miniszter

Konklusion

Artikel 42, stk. 1, første punktum, i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) skal fortolkes således, at når et skovområde, der er berettiget til Natura 2000-støtte, ejes delvis af staten og delvis af en privat ejer, skal der tages hensyn til forholdet mellem den del af dette område, der ejes af staten, og den del, der tilhører denne private ejer, ved beregningen af den støtte, som tilkommer nævnte private ejer.

⁽¹⁾ EUT C 296 af 16.8.2016.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 30. marts 2017 — VG Čistoća d.o.o. mod Đuro Vladika, Ljubica Vladika (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Općinski sud u Velikoj Gorici — Kroatien)

(Sag C-335/16) ⁽¹⁾

(»Præjudiciel forelæggelse — miljø — affald — direktiv 2008/98/EF — dækning af omkostningerne ved affaldshåndtering — forurenere betaler-princippet — begrebet »affaldsindehaver« — pris opkrævet for affaldshåndtering — særligt gebyr til finansiering af kapitalinvesteringer)

(2017/C 161/06)

Processprog: kroatisk

Den forelæggende ret

Općinski sud u Velikoj Gorici

Parter i hovedsagen

Sagsøger: VG Čistoća d.o.o.

Sagsøgt: Đuro Vladika, Ljubica Vladika

Konklusion

Artikel 14 og artikel 15, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver skal fortolkes således, at de på EU-rettens nuværende udviklingstrin ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der med henblik på finansiering af en ordning med håndtering og bortskaffelse af dagrenovation fastsætter en pris, der beregnes på grundlag af et skøn over den affaldsmængde, der frembringes af brugerne af ordningen, og ikke på grundlag af den affaldsmængde, som disse rent faktisk frembringer og overlader til indsamling, samt foreskriver, at brugerne som affaldsindehavere skal betale et yderligere gebyr, hvis overskud skal finansiere de kapitalinvesteringer, som er nødvendige til behandling af affald, herunder genanvendelse heraf. Det påhviler imidlertid den forelæggende ret på grundlag af de faktiske og retlige omstændigheder, som den har fået forelagt, at efterprøve, om dette ikke fører til, at visse »indehavere« pålægges udgifter, der er klart uforholdsmæssige i forhold til de affaldsmængder eller til karakteren af det affald, som disse kan frembringe. Den nationale ret kan herved navnlig tage hensyn til kriterier knyttet til typen af de ejendomme, som bebos af brugerne, til arealet og anvendelsen af disse ejendomme, »indehavernes« produktionskapacitet, rumfanget af de beholdere, der er stillet til rådighed for brugerne, samt indsamlingshyppigheden, eftersom disse parametre er egnede til direkte at påvirke omkostningerne ved håndtering af affaldet.

⁽¹⁾ EUT C 296 af 16.8.2016.

Appel iværksat den 28. december 2016 af Meissen Keramik GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 18. oktober 2016 i sag T-776/15 — Meissen Keramik GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

(Sag C-686/16 P)

(2017/C 161/07)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Meissen Keramik GmbH (ved Rechtsanwälte M. Vohwinkel og Dr. M. Bagh)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt den 18. oktober 2016 af Den Europæiske Unions Ret (sag T-776/15) ophæves.
- Afgørelse truffet den 28. oktober 2015 af Første Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 0531/2015) annulleres.
- Afgørelse truffet den 13. januar 2015 af EUIPO annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne i alle instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appelsagen er støttet på en forkert fortolkning af EF-varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra c), ⁽¹⁾, sammenholdt med en tilsidesættelse af artikel 135, stk. 4, i Rettens procesreglement.

Klagepunktet vedrørende tilsidesættelse af procesreglementet støttes på den omstændighed, at Retten med sin dom ikke har lagt den forståelse af varemærkets ordbestanddel til grund, der blev fastslået i appelkammerets afgørelse, men har anvendt sin egen forståelse af ordbestandsdelen og dermed ændret sagens genstand.

Klagepunktet vedrørende den forkerte fortolkning af EF-varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra c), er støttet på den omstændighed, at Retten anser en angivelse af den geografiske oprindelse for en bestemt produkttype, som betegnes ved dennes hovedmateriale (Meissen Keramik), for at være beskrivende, også for så vidt angår sådanne varer, der indeholder — nok så ubetydelige — bestanddele af dette materiale, eller som kan forbindes med varer af den betegnede produkttype.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Okręgowy we Wrocławiu (Polen) den 17. januar 2017 — Skarb Państwa — Wojewoda Dolnośląski mod Gmina Trzebnica

(Sag C-19/17)

(2017/C 161/08)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Okręgowy we Wrocławiu

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Skarb Państwa (Fiskus) — Wojewoda Dolnośląski (skattemyndigheden — voivodskabet Dolnośląskie)

Sagsøgt: Gmina Trzebnica (Trzebnica kommune)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er ydelser, som en støttemodtager modtager på grundlag af kontraktbøder eller erstatninger på grund af manglende eller forsinket opfyldelse af en forpligtelse, indtægter som omhandlet i regel nr. 2 i Kommissionens forordning (EF) nr. 448/2004 af 10. marts 2004 om ændring af forordning (EF) nr. 1685/2000 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 for så vidt angår støtteberettigede udgifter i forbindelse med foranstaltninger medfinansieret af strukturfondene og om tilbagetrækning af forordning (EF) nr. 1145/2003 ⁽¹⁾?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende:
 - a) Kan indtægter i form af kontraktbøder nedsættes med tab eller supplerede omkostninger, som er påført støttemodtageren i forbindelse med entreprenørens manglende eller forsinkede opfyldelse af en kontrakt?
 - b) Er en ydelse fra entreprenøren, der består i udførelse for støttemodtageren af andre arbejder, som på ingen måde er forbundet med de arbejder, der er genstand for finansieringen, og som fritager entreprenøren for pligten til at betale kontraktbøde (datio in solutum), indtægter som omhandlet i regel nr. 2 i Kommissionens forordning (EF) nr. 448/2004 af 10. marts 2004 om ændring af forordning (EF) nr. 1685/2000 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 for så vidt angår støtteberettigede udgifter i forbindelse med foranstaltninger medfinansieret af strukturfondene og om tilbagetrækning af forordning (EF) nr. 1145/2003?
- 3) Såfremt spørgsmål 1 og 2a) besvares bekræftende: Er størrelsen af de indtægter, som tilgår støttemodtageren, størrelsen af den over for entreprenøren beregnede kontraktbøde eller værdien af erstatningsydelsen?
- 4) Er det efter afslutningen af interventionen som omhandlet i regel nr. 2 i Kommissionens forordning (EF) nr. 448/2004 af 10. marts 2004 om ændring af forordning (EF) nr. 1685/2000 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 for så vidt angår støtteberettigede udgifter i forbindelse med foranstaltninger medfinansieret af strukturfondene og om tilbagetrækning af forordning (EF) nr. 1145/2003 muligt at nedsætte medfinansieringen med de indtægter, som støttemodtager har erhvervet i interventionsperioden?
- 5) Såfremt spørgsmål 4 besvares bekræftende: Er det muligt at nedsætte medfinansieringen med de indtægter, som støttemodtager har erhvervet, såfremt medlemsstaten ikke meddelte dem til Kommissionen inden interventionens afslutning?

⁽¹⁾ EUT L 72, s. 66.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 20. januar 2017 — Dyrektor Izby Celnej w Poznaniu mod Kompania Piwowarska S.A. w Poznaniu

(Sag C-30/17)

(2017/C 161/09)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Dyrektor Izby Celnej w Poznaniu

Sagsøgt: Kompania Piwowarska S.A. w Poznaniu

Præjudicielt spørgsmål

Skal man i lyset af artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 92/83/EØF⁽¹⁾ af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer og dette direktivs formål ved fastsættelsen af beskatningsgrundlaget for aromatiseret øl ved hjælp af Plato-skalaen medregne den ekstrakt, der stammer fra de aromastoffer, der blev tilsat efter gæringens afslutning, i den faktiske restekstrakt i det færdige produktet, eller skal ekstrakt, der hidrører fra de tilsatte stoffer, lades ude af betragtning?

⁽¹⁾ EFT L 316, s. 21

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu (Polen) den 7. februar 2017 — Grzegorz Chudaś og Irena Chudaś mod DA Deutsche Allgemeine Versicherung Aktiengesellschaft AG

(Sag C-66/17)

(2017/C 161/10)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Grzegorz Chudaś og Irena Chudaś

Sagsøgt: DA Deutsche Allgemeine Versicherung Aktiengesellschaft

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 4, nr. 1), sammenholdt med artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004 af 21. april 2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav⁽¹⁾ fortolkes således, at attesten som europæisk tvangsfuldbyrdsdokument kan udstedes for en afgørelse om godtgørelse af sagsomkostninger, som er indeholdt i en dom om konstatering af en rettighed?

⁽¹⁾ EUT L nr. 143, s. 15

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Suceava (Rumænien) den 14. februar 2017 — Zabrus Siret SRL mod Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava

(Sag C-81/17)

(2017/C 161/11)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Suceava

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Zabrus Siret SRL

Sagsøgt: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er direktiv 2006/112/EF⁽¹⁾ samt princippet om afgiftsneutralitet og proportionalitetsprincippet under de i hovedsagen omhandlede omstændigheder til hinder for en administrativ praksis og/eller en fortolkning af nationale bestemmelser, som hindrer undersøgelse og indrømmelse af ret til tilbagebetaling af moms fra reguleringer angående transaktioner, der er blevet gennemført i en periode, som ligger før undersøgelsesperioden, og som har været genstand for en afgiftsmæssig undersøgelse, på baggrund af hvilken skattemyndighederne ikke har konstateret uoverensstemmelser af en sådan karakter, at de kan ændre beregningsgrundlaget for momsen, selv om de pågældende bestemmelser fortolkes således, at skattemyndighederne kan træffe beslutning om fornyet undersøgelse af en periode, som tidligere har været omfattet af afgiftsmæssig undersøgelse, på baggrund af nye oplysninger og data, som er fremkommet på grundlag af samarbejdet mellem statslige myndigheder og institutioner?
- 2) Skal direktiv 2006/112/EF samt princippet om afgiftsneutralitet og proportionalitetsprincippet fortolkes således, at de under de i hovedsagen omhandlede omstændigheder er til hinder for nationale bestemmelser af lovmæssig karakter, som nægter muligheden for berigtigelse af materielle fejl i momsangivelser for afgiftsperioder, som har været omfattet af afgiftsmæssig undersøgelse, med undtagelse af det tilfælde, hvor berigtigelsen sker på grundlag af en beslutning om foranstaltninger meddelt af myndigheden for afgiftsmæssig undersøgelse i forbindelse med den foregående undersøgelse?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1).

Appel iværksat den 22. februar 2017 af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 15. december 2016 i sag T-112/13, Mondelez UK Holdings & Services Ltd mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

(Sag C-95/17 P)

(2017/C 161/12)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

De andre parter i appelsagen: Mondelez UK Holdings & Services Ltd, tidligere Cadbury Holdings Ltd og Société des produits Nestlé SA

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Mondelez UK Holdings & Services Ltd tilpligtes at betale de omkostninger, der er opstået for kontoret.

Anbringender og væsentligste argumenter

Tilsidesættelse af artikel 36, første punktum, i statuten for Domstolen

Retten har baseret sin afgørelse på en selvmodsigende begrundelse, idet den på den ene side har accepteret, at »der overordnet kan føres bevis for alle de berørte medlemsstater«, og på den anden side har krævet, at det godtgøres, at der individuelt er opnået fornødent særpræg i hver eneste medlemsstat (jf. den appellerede doms præmis 139).

Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 3, og artikel 52, stk. 2, i forordning nr. 207/2009⁽¹⁾

Retten har anvendt Domstolens retningslinjer, således som de fremgår af dom af 24. maj 2012, C-98/11P, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG mod KHIM (formen på en chokoladehare med rødt bånd), ECLI:EU:C:2012:307, præmis 62 og 63, forkert, idet den har krævet at det godtgøres, at der individuelt er opnået fornødent særpræg i hver enkelt medlemsstat.

Retten burde have undersøgt, om de beviser, der var blevet forelagt af indehaveren af EU-varemærket, godtgjorde, at der var opnået fornødent særpræg i Den Europæiske Union som helhed uden hensyn til landegrænser.

Idet Retten udelukkende fokuserede på nationale markeder, ignorerede den med urette, at det territoriale omfang af varemærkets omdømme alene udgør én af de relevante faktorer, når det skal fastslås, om dette varemærke har opnået fornødent særpræg ved brug i Den Europæiske Union. Retten undlod således at tage hensyn til kriterier, der er relevante i forbindelse med et »indre marked«, navnlig (i) den andel af kundekredsen, med hensyn til hvilken det er blevet godtgjort, at den er bekendt med varemærket, sammenlignet med de europæiske forbrugere som helhed, (ii) det territoriale omfang og opdelingen af de områder, i hvilke der var blevet fastslået det fornødne særpræg og (iii) den økonomiske betydning af de områder, i hvilke der var blevet fastslået det fornødne særpræg for det europæiske marked for de pågældende varer og tjenesteydelser.

Den appellerede doms tilgang kan ikke begrundes i den almene interesse, der ligger til grund for den pågældende absolutte ugyldighedsgrund. Der findes beskyttelsesforanstaltninger, der afbalancerer EU-varemærkeindehaverens mulighed for at håndhæve enerettighederne selv i medlemsstater, hvori EU-varemærket ikke har opnået den samme grad af fornødent særpræg som i andre medlemsstater.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT 2009 L 78, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 27. februar 2017 —
Messer France SAS, som er indtrådt i Praxairs rettigheder mod Premier ministre, Commission de
régulation de l'énergie, Ministre de l'Économie et des Finances og Ministre de l'environnement, de
l'énergie et de la mer**

(Sag C-103/17)

(2017/C 161/13)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Messer France SAS, som er indtrådt i Praxairs rettigheder

Sagsøgt: Premier ministre, Commission de régulation de l'énergie, Ministre de l'Économie et des Finances og Ministre de l'environnement, de l'énergie et de la mer

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Når en medlemsstat efter ikrafttrædelsen af direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 (¹) i første omgang ikke har vedtaget nogen bestemmelser med henblik på indførelse af en punktafgift af elforbruget, men har opretholdt en indirekte afgift af dette forbrug indført på et tidligere tidspunkt, og lokale skatter:
 - skal den pågældende afgifts forenelighed med direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 (²) og direktivet af 27. oktober 2003 da vurderes på grundlag af de i artikel 3, stk. 2, i direktivet af 25. februar 1992 opstillede krav om en »anden form for indirekte beskatning«, nemlig forfølgelse af et eller flere særlige formål og overholdelse af visse beskatningsregler, der finder anvendelse på punktafgiften eller momsens?
 - eller er det kun muligt at opretholde en »anden form for indirekte beskatning«, når der findes en harmoniseret punktafgift, og kan det pågældende bidrag i dette tilfælde betragtes som en sådan punktafgift, hvis forenelighed med disse to direktiver så skulle bedømmes på grundlag af alle de i de nævnte direktiver opstillede harmoniseringsregler?
- 2) Skal et bidrag beregnet på grundlag af det offentlige elforbrug, der allokeres dels til finansiering af de udgifter, der er forbundet med produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder og kraft-varme-produktion, dels til gennemførelse af en geografisk takstudligning og en nedsættelse af elpriserne for fattige husstande, anses for at forfølge særlige formål i henhold til artikel 3, stk. 2, i direktivet af 25. februar 1992, der er gengivet i artikel 1, stk. 2, i direktivet af 16. december 2008 (³)?

- 3) Såfremt kun nogle af de formål, der forfølges, kan betegnes som særlige i henhold til disse bestemmelser, har bidragsyderne så alligevel krav på en fuldstændig tilbagebetaling af det omtvistede bidrag eller kun på en delvis tilbagebetaling afhængigt af, hvor stor en del af de samlede udgifter, som bidraget finansierer, der udgøres af udgifter, der ikke svarer til særlige formål?
- 4) Såfremt det på baggrund af besvarelsen af de foregående spørgsmål antages, at bidragsordningen til den offentlige elektricitetsforsyning er helt eller delvist uforenelig med afgiftsreglerne for elektricitet i EU-retten, skal artikel 18, stk. 10, andet afsnit, i direktivet af 27. oktober 2003 da fortolkes således, at overholdelse af de minimumstakster, der er fastsat i nævnte direktiv, frem til den 1. januar 2009 var den eneste forpligtelse, der påhvilede Frankrig?

- ⁽¹⁾ Rådets direktiv 2003/96/EF af 27.10.2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (EUT L 283, s. 51).
- ⁽²⁾ Rådets direktiv 92/12/EØF af 25.2.1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed (EFT L 76, s. 1).
- ⁽³⁾ Rådets direktiv 2008/118/EF af 16.12.2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF (EUT L 9, s. 12).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litauen) den 3. marts 2017 — UAB Aviabaltika mod BAB Ūkio bankas

(Sag C-107/17)

(2017/C 161/14)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: UAB Aviabaltika

Sagsøgt: BAB Ūkio bankas

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 4, stk. 5, i direktiv 2002/47/EF ⁽¹⁾ fortolkes således, at medlemsstaterne pålægges en forpligtelse til at indføre bestemmelser om, at finansiel sikkerhedsstillelse ikke inkluderes i de tilbageværende aktiver efter sikkerhedshaverens insolvens (en bank under likvidation)? Er medlemsstaterne med andre ord forpligtet til at indføre bestemmelser om, at en sikkerhedshaver (en bank) de facto bør kunne opnå fyldestgørelse af sin fordring, for hvilken der er stillet finansiel sikkerhed (penge på en konto i banken og en ret til at gøre krav på disse penge), selv om fyldestgørelsesgrunden opstod efter indledningen af likvidationen af sikkerhedshaveren (banken)?
- 2) Skal artikel 4, stk. 1 og 5, i direktiv 2002/47/EF systematisk fortolkes således, at sikkerhedsstilleren får ret til at kræve, at sikkerhedshaveren (banken) primært opnår fyldestgørelse af sine fordringer, for hvilke der er stillet finansiel sikkerhed (penge på en konto i banken og en ret til at gøre krav på disse penge), ved brug af den finansielle sikkerhedsstillelse og følgelig, således at sikkerhedshaveren pålægges en forpligtelse til at opfylde dette krav på trods af indledningen af likvidation af sikkerhedshaveren?

- 3) Hvis det andet spørgsmål skal besvares benægtende, og sikkerhedsstilleren dækker sikkerhedshaverens fordring, for hvilken der er stillet finansiel sikkerhed, ved brug af sikkerhedsstillerenes andre aktiver, skal bestemmelserne i direktiv 2002/47/EF, navnlig artikel 4 og 8, fortolkes således, at sikkerhedsstilleren også burde have været omfattet af en undtagelse fra ligebehandling af sikkerhedshaverens (banken) kreditorer ved likvidation, og således, at sikkerhedsstilleren skulle have forrang for andre kreditorer ved likvidation med henblik på inddrivelse af den finansielle sikkerhedsstillelse?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 6.6.2002 om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse (EFT L 168, s. 43).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litauen) den 3. marts 2017 — UAB »Enteco Baltic« mod Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Sag C-108/17)

(2017/C 161/15)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: UAB »Enteco Baltic«

Sagsøgt: Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal momsdirektivets ⁽¹⁾ artikel 143, stk. 2, fortolkes som et forbud mod, at afgiftsmyndigheden i en medlemsstat nægter at anvende fritagelsen i direktivets artikel 143, stk. 1, litra d), udelukkende fordi varerne på importtidspunktet efter planen skulle leveres til en momspligtig person, og dennes momsregistreringsnummer derfor var specificeret i fortoldningsbegæringen, men varerne på grund af ændrede omstændigheder senere blev transporteret til en anden afgiftspligtig (momspligtig) person, og den offentlige myndighed fik alle oplysninger om den faktiske købers identitet?
- 2) Under omstændigheder som de i denne sag omhandlede kan momsdirektivets artikel 143, stk. 1, litra d), da fortolkes således, at dokumenter, som ikke er blevet tilbagebevist (bekræftelser af e-AD [elektronisk administrativt dokument], fragtbreve og e-ROR [elektronisk modtagelsesrapport]), og som bekræfter, at varerne er transporteret fra et afgiftsoplag i en medlemsstat til et afgiftsoplag i en anden medlemsstat, kan anses for tilstrækkeligt bevis for, at varerne er transporteret til en anden medlemsstat?
- 3) Skal momsdirektivets artikel 143, stk. 1, litra d), fortolkes som et forbud mod, at en afgiftsmyndighed i en medlemsstat nægter at anvende fritagelsen i denne bestemmelse, hvis rådighedsretten ikke er blevet overdraget direkte til køberen af varerne, men via personer, som køberen har specificeret (transportvirksomheder/afgiftsoplag)?
- 4) Er en administrativ praksis i strid med princippet om momsneutralitet og om beskyttelsen af berettigede forventninger, når fortolkningen i henhold til denne praksis er forskellig for så vidt angår det, der skal anses for en overdragelse af rådighedsretten, og de beviser, der skal fremlægges for at underbygge en sådan overdragelse, alt efter, om momsdirektivets artikel 167 eller artikel 143, stk. 1, litra d), finder anvendelse?

- 5) Omfatter anvendelsesområdet for princippet om god tro i forbindelse med momspåleggelse også personers ret til fritagelse for importmoms [i henhold til momsdirektivets artikel 143, stk. 1, litra d)] i sager som den i hovedsagen omhandlede, dvs. når toldmyndighederne nægter en afgiftspligtig person ret til fritagelse for importmoms på det grundlag, at betingelserne for yderligere levering af varerne inden for Den Europæiske Union (momsdirektivets artikel 138) ikke er opfyldt?
- 6) Skal momsdirektivets artikel 143, stk. 1, litra d), fortolkes som et forbud mod en administrativ praksis i medlemsstaterne, hvorefter formodningen om (i) at rådighedsretten ikke var overdraget til en bestemt kontraktpart, og (ii) at den afgiftspligtige person havde eller burde have kendskab til mulig momssvig begået af kontraktparten, bygger på det forhold, at virksomheden kommunikerede med kontraktparterne ved elektroniske kommunikationsmidler, og at det var fastslået under en afgiftsmyndigheds efterforskning, at kontraktparterne ikke drev virksomhed på de specificerede adresser og ikke indberettede momsens på transaktionerne med den afgiftspligtige person?
- 7) Skal momsdirektivets artikel 143, stk. 1, litra d), fortolkes således, at selv om den momspligtige person har pligt til at underbygge retten til afgiftsfritagelse, betyder dette dog ikke, at den kompetente offentlige myndighed, som træffer afgørelse om problemstillingen vedrørende rådighedsrettens overdragelse, ikke har pligt til at indsamle oplysninger, der kun er tilgængelige for offentlige myndigheder?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006 L 347, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia de Cartagena
(Spanien) den 3. marts 2017 — Bankia S.A. mod Juan Carlos Marí Merino, Juan Pérez Gavilán og
María Concepción Marí Merino**

(Sag C-109/17)

(2017/C 161/16)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de Primera Instancia de Cartagena

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bankia S.A.

Sagsøgt: Juan Carlos Marí Merino, Juan Pérez Gavilán og María Concepción Marí Merino

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal direktiv 2005/29 (¹) fortolkes således, at direktivets artikel 11 er til hinder for en national lovgivning som de gældende spanske regler om tvangsfuldbyrdelse af pant i fast ejendom — artikel 695ff., sammenholdt med artikel 552, stk. 1, i Ley de Enjuiciamiento Civil (lov om civil retspleje, herefter »LEC«) –, hvori der hverken foreskrives kontrol af egen drift eller på anmodning fra en part af illoyal handelspraksis, herunder på partens anmodning da de vanskeliggør eller hindrer retslig prøvelse af de kontrakter og de dokumenter, hvori illoyal handelspraksis kan forekomme?
- 2) Skal direktiv 2005/29 fortolkes således, at direktivets artikel 11 er til hinder for en national lovgivning som den spanske, der ikke sikrer en effektiv opfyldelse af adfærdskodeksen, hvis rekvirenten beslutter ikke at anvende den, jf. artikel 5 og 6, sammenholdt med artikel 15, i Real-Decreto Ley 6/2012, de 9 de marzo (kongeligt lovdekret nr. 6 af 9.3.2012),?

- 3) Skal artikel 11 i direktiv 2005/29 fortolkes således, at den er til hinder for en national spansk lovgivning, som ikke giver forbrugeren mulighed for under tvangsfuldbyrdsproceduren af pant i fast ejendom at anmode om overholdelse af en adfærdskodeks, nærmere bestemt hvad angår levering af den faste ejendom i betalings sted og bortfald af gælden — afsnit 3 i bilaget til Decreto Ley 6/2012, de 9 de marzo, Código de Buenas Prácticas (lovdekret nr. 6 af 9.3.2012 om kodeks for god bankpraksis)?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11.5.2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (EUT L 149, s. 22).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van beroep te Brussel (Belgien) den 13. marts 2017 — Mitsubishi Shoji Kaisha Ltd og Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe BV mod Duma Forklifts NV og G.S. International BVBA

(Sag C-129/17)

(2017/C 161/17)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van beroep te Brussel

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Mitsubishi Shoji Kaisha Ltd og Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe BV

Sagsøgt: Duma Forklifts NV og G.S. International BVBA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) a) Giver artikel 5 i direktiv 2008/95/EF ⁽¹⁾ og artikel 9 i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽²⁾ af 26. februar 2009 om EF-varemærker (kodificeret udgave) varemærkeindehaveren ret til at modsætte sig, at tredjemand uden mærkevareindehaverens samtykke fjerner alle på varerne påsatte tegn, der er identisk med varemærkerne (debranding), når der er tale om varer, som aldrig før er blevet bragt i omsætning i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde såsom varer, der er anbragt i toldoplæg, og når tredjemands fjernelse af tegnene sker med henblik på at bringe disse varer i omsætning i eller indføre dem til det Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde?
- b) Har det betydning for besvarelsen af spørgsmålet i litra a), om varerne, når de indføres eller bringes i handelen i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, er påført et tegn med eget særpræg, som er anbragt af tredjemanden (rebranding)?
- 2) Har det betydning for besvarelsen af det første spørgsmål, såfremt varerne, når de er indført eller bragt i omsætning, af en gennemsnitsforbruger på grund af deres udseende eller model stadig vil blive identificeret med varer hidrørende fra varemærkeindehaveren?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22.10.2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (kodificeret udgave) (EUT L 299, s. 25)

⁽²⁾ EUT L 78, s. 1.

Appel iværksat den 24. marts 2017 af Den Europæiske Union, repræsenteret ved Den Europæiske Unions Domstol til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Udvidede Afdeling) den 1. februar 2017 i sag T-479/14, Kendrion mod Den Europæiske Union

(Sag C-150/17 P)

(2017/C 161/18)

Processprog: nederlandsk

Parter

Appellant: Den Europæiske Union, repræsenteret ved Den Europæiske Unions Domstol (ved J. Inghelram og E. Beysen, som befuldmægtigede)

De andre parter i appellsagen: Kendrion NV og Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Punkt 1) i den appellerede doms konklusion ophæves.
- Den af Kendrion i første instans nedlagte påstand om betaling af erstatning for den materielle skade, som selskabet angiveligt har lidt, forkastes, eller subsidiært nedsættes denne erstatning til 175 709,87 EUR.
- Kendrion tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for appellen fremsat tre anbringender.

Det første anbringende vedrører en retlig fejl i forbindelse med fortolkningen af begrebet årsagsammenhæng, idet Retten fastslog, at tilsidesættelsen af princippet om overholdelse af en rimelig frist for afsigelse af dom var den afgørende årsag til den angivelige materielle skade bestående i betalingen af bankgarantiomkostninger, selv om det i henhold til fast retspraksis er en virksomheds eget valg om ikke at betale bøden under proceduren for Unionens retsinstanser, som er den afgørende årsag til betalingen af disse omkostninger.

Det andet anbringende vedrører en retlig fejl i forbindelse med fortolkningen af begrebet skade, idet Retten nægtede på den angivelige materielle skade forbundet med betalingen af bankgarantiomkostninger at anvende den samme betingelse, som den havde opstillet med hensyn til den angivelige skade forbundet med betaling af renter af bøden, nemlig, at sagsøgeren i første instans skulle godtgøre, at den økonomiske byrde forbundet med sidstnævnte betaling var større end den fordel, som sagsøgeren kunne opnå ved en manglende betaling af bøden.

Det tredje anbringende vedrører en retlig fejl i forbindelse med fastlæggelsen af den periode, hvorunder den angivelige materielle skade fandt sted, og en begrundelsesmangel, idet Retten, uden at give nogen begrundelse, fastslog, at den periode, hvorunder den angivelige materielle skade bestående i betalingen af bankgarantiomkostninger fandt sted, kunne være en anden end den periode, med hensyn til hvilken Retten havde fastslået, at der forelå den retsstridige handling, som angiveligt havde forårsaget skaden.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Det Forenede Kongerige) den 24. marts 2017 — Swedish Match AB mod Secretary of State for Health

(Sag C-151/17)

(2017/C 161/19)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Swedish Match AB

Sagsøgt: Secretary of State for Health

Præjudicielle spørgsmål

Er artikel 1, litra c), og artikel 17 i direktiv 2014/40/EU⁽¹⁾ ugyldige på grund af:

- I. tilsidesættelse af det almindelige EU-retlige princip om forbud mod forskelsbehandling
- II. tilsidesættelse af det almindelige EU-retlige proportionalitetsprincip
- III. tilsidesættelse af artikel 5, stk. 3, TEU og det EU-retlige subsidiaritetsprincip

IV. tilsidesættelse af artikel 296, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (herefter »TEUF«)

V. tilsidesættelse af artikel 34 og 35 TEUF og

VI. tilsidesættelse af artikel 1, 7 og 35 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/40/EU af 3.4.2014 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobak og relaterede produkter og om ophævelse af direktiv 2001/37/EF (EUT L 127, s. 1).

Sag anlagt den 4. april 2017 — Europa-Kommissionen mod Portugal

(Sag C-170/17)

(2017/C 161/20)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved N. Yerrell og P. Costa de Oliveira, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 1 og 2, og artikel 7, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF ⁽¹⁾ af 20. december 2006 om kørekort, idet den har udstedt specielle nationale kørekort med henblik på køretøjer i den harmoniserede kategori AM.
- Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 7, stk. 5, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF af 20. december 2006 om kørekort, idet den ikke har sikret, at personen er indehaver af kun ét kørekort.
- Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

For så vidt angår de forpligtelser, der påhviler Den Portugisiske Republik i henhold til direktivets artikel 4, stk. 1 og 2, og artikel 7, stk. 2, litra a), samt artikel 7, stk. 5, litra b), er det Kommissionens opfattelse, at Den Portugisiske Republik ikke har vedtaget de nødvendige foranstaltninger inden for den frist, der blev fastsat i den begrundede udtalelse. Desuden har de portugisiske myndigheder selv anerkendt, at de ikke har truffet de nævnte foranstaltninger, idet de i skrivelse af 15. december 2016 har oplyst, at de agter, at vedtage de nødvendige lovændringer.

⁽¹⁾ EUT 2006, L 403, s. 18.

Appel iværksat den 5. april 2017 af Den Europæiske Union, repræsenteret ved Den Europæiske Unions Domstol til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Udvidede Afdeling) den 17. februar 2017 i sag T-40/15, ASPLA og Armando Álvarez mod Den Europæiske Union

(Sag C-174/17 P)

(2017/C 161/21)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Den Europæiske Union, repræsenteret ved Den Europæiske Unions Domstol (ved J. Inghelram, Á.M. Almendros Manzano og P. Giusta, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Plásticos Españoles, S.A. (ASPLA), Armando Álvarez S.A. og Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Punkt 1 i den appellerede doms konklusion ophæves.
- Den af ASPLA og Armando Álvarez i første instans nedlagte påstand om tilkendelse af et beløb på 3 495 038,66 EUR i erstatning for den skade, som de har anført, at de er blevet påført som følge af manglende iagttagelse af en rimelig sagsbehandlingstid, forkastes som ugrundet.
- ASPLA og Armando Álvarez tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Det første appelanbringende vedrører en retlig fejl ved fortolkningen af begrebet årsagsforbindelse, idet Retten fastslog, at den manglende iagttagelse af en rimelig sagsbehandlingstid udgjorde den afgørende grund til den angivelige materielle skade, som består i betaling af udgifter til en bankgaranti, til trods for, at det følger af fast retspraksis, at den afgørende grund til betaling af disse omkostninger er en virksomheds eget valg om ikke at betale en bøde under sagen for Unionens retsinstanser.
2. Det andet appelanbringende vedrørende en retlig fejl ved fortolkningen af begrebet skade, idet Retten ikke på den angivelige materielle skade, der fulgte af betalingen af udgifter til en bankgaranti, anvendte det samme krav, som den pålagde i forbindelse med den angivelige materielle skade, der fulgte af betalingen af renter af bødebøbeløbet, dvs. den omstændighed, at sagsøgerne i første instans skulle godtgøre, at den økonomiske byrde, der fulgte af førnævnte betaling, var højere end del fordel, som de kunne opnå ved en manglende betaling af bøden.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 28. februar 2017 — X mod Presidenza del Consiglio dei Ministri (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale civile di Roma — Italien)

(Sag C-167/15) ⁽¹⁾

(2017/C 161/22)

Processprog: italiensk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 245 af 27.7.2015.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Anden Afdeling den 10. marts 2017 — Sociedade Metropolitana de Desenvolvimento SA mod Banco Santander Totta SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal de Justiça — Portugal)

(Sag C-136/16) ⁽¹⁾

(2017/C 161/23)

Processprog: portugisisk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 165 af 10.5.2016.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 23. februar 2017 — Ministério da Saúde, Administração Regional de Saúde de Lisboa e Vale do Tejo, I.P. mod João Carlos Lombo Silva Cordeiro (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal Administrativo — Portugal)

(Sag C-229/16) ⁽¹⁾

(2017/C 161/24)

Processprog: portugisisk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 287 af 8.8.2016.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 6. marts 2017 — Europa-Kommissionen mod Storhertugdømmet Luxembourg, intervenient: Den Franske Republik

(Sag C-511/16) ⁽¹⁾

(2017/C 161/25)

Processprog: fransk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 441 af 28.11.2016.

RETTE

Rettens dom af 5. april 2017 — CPME m.fl. mod Rådet

(Sag T-422/13) ⁽¹⁾

(Dumping — import af visse typer polyethylenterephthalat (PET) med oprindelse i Indien, Thailand og Taiwan — udløbsundersøgelse — Kommissionens forslag om at forlænge de nævnte foranstaltninger — Rådets beslutning om at afslutte udløbsundersøgelsesproceduren uden at indføre disse foranstaltninger — annullationssøgsmål — artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1225/2009 — sandsynlighed for, at der igen ville blive forvoldt væsentlig skade — artikel 21, stk. 1, i forordning nr. 1225/2009 — Unionens interesse — åbenbart urigtigt skøn — begrundelsespligt — erstatningssøgsmål)

(2017/C 161/26)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Committee of Polyethylene Terephthalate (PET) Manufacturers in Europe (CPME), Bruxelles (Belgien), og de øvrige sagsøgere, hvis navne fremgår af bilaget (ved advokat L. Ruessmann og solicitor J. Beck)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved S. Boelaert og J.-P. Hix, som befuldmægtigede, bistået af solicitor B. O'Connor og advokat S. Gubel)

Intervenient til støtte for sagsøgerne: Europa-Kommissionen (ved J.-F. Brakeland, A. Demeneix og M. França, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: European Federation of Bottled Waters (EFBW) (Bruxelles, Belgien), Caiba, SA (Paterna, Spanien), Coca-Cola Enterprises Belgium (CCEB) (Anderlecht, Belgien), Danone (Paris, Frankrig), Nestlé Waters Management & Technology (Issy-les-Moulineaux, Frankrig), PepsiCo International Ltd (London, Det Forenede Kongerige) og Refresco Gerber BV (Rotterdam, Nederlandene) (ved barrister E. McGovern)

Sagens genstand

Dels et søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets gennemførelsesafgørelse 2013/226/EU af 21. maj 2013, som forkaster forslag til Rådets gennemførelsesforordning om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indien, Taiwan og Thailand efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1225/2009 og om afslutning af udløbsundersøgelsen vedrørende importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indonesien og Malaysia, for så vidt som forslaget indfører en endelig antidumpingtold på importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indien, Taiwan og Thailand (EUT 2013, L 136, s. 12), for så vidt som den afviste forslaget om at indføre en endelig antidumpingtold på import med oprindelse i Indien, Taiwan og Thailand og afsluttede udløbsundersøgelsen af denne import, dels et søgsmål i henhold til artikel 268 TEUF med påstand om erstatning for det tab, som sagsøgerne angiveligt har lidt

Konklusion

- 1) Rådets gennemførelsesafgørelse 2013/226/EU af 21. maj 2013, som forkaster forslag til Rådets gennemførelsesforordning om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indien, Taiwan og Thailand efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1225/2009 og om afslutning af udløbsundersøgelsen vedrørende importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indonesien og Malaysia, for så vidt som forslaget indfører en endelig antidumpingtold på importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indien, Taiwan og Thailand, annulleres, for så vidt som den afviste forslaget om at indføre en endelig antidumpingtold på import med oprindelse i Indien, Taiwan og Thailand og afsluttede den fornyede undersøgelse af importen af polyethylenterephthalat (PET) med oprindelse i disse tre lande.

- 2) Rådet for Den Europæiske Union frifindes for påstandene om erstatning.
- 3) Committee of Polyethylene Terephthalate (PET) Manufacturers in Europe (CPME), Cepsa Química, SA, Equipolymers Srl, Indorama Ventures Poland sp. z o.o., Lotte Chemical UK Ltd, M & G Polimeri Italia SpA, Novapet, SA, Ottana Polimeri Srl, UAB Indorama Polymers Europe, UAB Neo Group og UAB Orion Global pet bærer deres egne omkostninger med undtagelse af de nedenfor i punkt 5) omhandlede.
- 4) Rådet bærer sine egne omkostninger.
- 5) European Federation of Bottled Waters (EFBW), Caiba, SA, Coca-Cola Enterprises Belgium (CCEB), Danone, Nestlé Waters Management & Technology, Pepsico International Ltd og Refresco Gerber BV bærer deres egne omkostninger og betaler de af sagsøgerne afholdte omkostninger i forbindelse med deres intervention.
- 6) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 325 af 9.11.2013.

Rettens dom af 6. april 2017 — Regione autonoma della Sardegna mod Kommissionen

(Sag T-219/14) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — søtransport — kompensation for offentlig tjeneste — kapitalforhøjelse — afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked og anordnes tilbagesøgt — likvidation af modtagervirksomheden — opretholdelse af søgsmålsinteressen — ikke ufornuddent at træffe afgørelse — begrebet støtte — tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse — kriteriet om den private investor — åbenbart urigtigt skøn — retlig fejl — ulovlighedsindsigelse — begrundelsespligt — ret til forsvar — afgørelse 2011/21/EU — rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder — Den Europæiske Unions rammebestemmelser for statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste — Altmark-dommen)

(2017/C 161/27)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Regione autonoma della Sardegna (Italien) (ved advokaterne T. Ledda, S. Sau, G.M. Roberti, G. Bellitti og I. Perego)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Conte, D. Grespan og A. Bouchagiar, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Compagnia italiana di navigazione SpA (Napoli, Italien) (først ved advokaterne F. Sciaudone, R. Sciaudone, D. Fioretti og A. Neri, derefter ved advokaterne M. Merola, B. Carnevale og M. Toniolo)

Sagens genstand

Påstand i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens afgørelse C(2013) 9101 final af 22. januar 2014 om støtteforanstaltningerne SA.32014 (2011/C), SA.32015 (2011/C) og SA.32016 (2011/C), som den autonome region Sardinien har iværksat til fordel for Saremar, for så vidt som denne afgørelse har kvalificeret en foranstaltning vedrørende kompensation for offentlig tjeneste og en kapitalforhøjelse som statsstøtte, har erklæret disse foranstaltninger uforenelige med det indre marked og har anordnet tilbagesøgning heraf.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Regione autonoma della Sardegna (Italien) bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens og Compagnia Italiana di Navigazione SpA's omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 175 af 10.6.2014.

Rettens dom af 6. april 2017 — Saremar mod Kommissionen(Sag T-220/14) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — søtransport — kompensation for offentlig tjeneste — kapitalforhøjelse — afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked og anordnes tilbagesøgt — likvidation af sagsøgeren — partsevne — opretholdelse af søgsmålsinteressen — ikke ufornuddent at træffe afgørelse — begrebet støtte — tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse — kriteriet om den private investor — åbenbart urigtigt skøn — retlig fejl — ulovlighedsindsigelse — begrundelsespligt — ret til forsvar — afgørelse 2011/21/EU — rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder — Den Europæiske Unions rammebestemmelser for statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste — Altmark-dommen)

(2017/C 161/28)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Saremar — Sardegna Regionale Marittima SpA (Cagliari, Italien) (ved advokaterne G.M. Roberti, G. Bellitti og I. Perego)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Conte, D. Grespan og A. Bouchagiar, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Compagnia Italiana di Navigazione SpA (Napoli, Italien) (først ved advokaterne F. Sciaudone, R. Sciaudone, D. Fioretti og A. Neri, derefter ved advokaterne M. Merola, B. Carnevale og M. Toniolo)

Sagens genstand

Et søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2013) 9101 final af 22. januar 2014 om støtteforanstaltningerne SA.32014 (2011/C), SA.32015 (2011/C) og SA.32016 (2011/C), som den autonome region Sardinien har iværksat til fordel for Saremar, for så vidt som denne afgørelse har kvalificeret en foranstaltning vedrørende kompensation for offentlig tjeneste og en kapitalforhøjelse som statsstøtte, har erklæret disse foranstaltninger uforenelige med det indre marked og har anordnet tilbagesøgning heraf.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Saremar — Sardegna Regionale Marittima SpA bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens og Compagnia Italiana di Navigazione SpA's omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 175 af 10.6.2014.

Rettens dom af 5. april 2017 — HB m.fl. mod Kommissionen(Sag T-361/14) ⁽¹⁾

(Regler for institutionerne — europæisk borgerinitiativ — beskyttelse af omstrejfende dyr — den psykologiske effekt på voksne og børn — afslag på registrering — åbenbart uden for Kommissionens beføjelse — artikel 4, stk. 2, litra b), og artikel 4, stk. 3, i forordning (EU) nr. 211/2011)

(2017/C 161/29)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: HB (Linz, Østrig) og de seks andre sagsøgere, hvis navne fremgår af bilaget til dommen (først ved advokat C. Kolar, derefter ved advokat F. Moyse)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved H. Krämer og J. Vondung, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens afgørelse C(2014) 2119 final af 26. marts 2014 vedrørende afslag på registrering af forslaget til borgerinitiativ med overskriften »Ethics for Animals and Kids«.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) HB og de seks andre sagsøgere, hvis navne fremgår af bilaget til dommen, betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 409 af 17.11.2014.

Rettens dom af 6. april 2017 — Alkarim for Trade and Industry mod Rådet

(Sag T-35/15) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Syrien — indefrysning af midler — åbenbart urigtigt skøn)

(2017/C 161/30)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Alkarim for Trade and Industry LLC (Tal Kurdi, Syrien) (ved advokat J.P. Buyle og L. Cloquet)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (først ved G. Étienne og S. Kyriakopoulou, derefter ved S. Kyriakopoulou, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål på grundlag af artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets gennemførelsesafgørelse 2014/730/FUSP af 20. oktober 2014 om gennemførelse af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT 2014, L 301, s. 36) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1105/2014 af 20. oktober 2014 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT 2014, L 301, s. 7), for så vidt som sagsøgerens navn er blevet opført på listen over de personer og enheder, som er omfattet af de restriktive foranstaltninger.

Konklusion

- 1) Rådets gennemførelsesafgørelse 2014/730/FUSP af 20. oktober 2014 om gennemførelse af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1105/2014 af 20. oktober 2014 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien annulleres, for så vidt som de vedrører Alkarim for Trade and Industry.
- 2) Rådet For den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger og betaler de af Alkarim for Trade and Industry afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 89 af 16.3.2015.

Rettens dom af 5. april 2017 — Frankrig mod Kommissionen(Sag T-344/15) ⁽¹⁾

(Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter fremsendt i forbindelse med proceduren i direktiv 98/34/EF — dokumenter fra en medlemsstat — meddelelse af aktindsigt — undtagelsen vedrørende beskyttelsen af retslige procedurer — undtagelsen vedrørende beskyttelse af formålet med inspektioner, undersøgelser og revision — medlemsstatens forudgående samtykke)

(2017/C 161/31)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Den Franske Republik (først ved F. Alabrune, G. de Bergues, D. Colas og F. Fize, derefter ved D. Colas og B. Fodda og endelig ved D. Colas, B. Fodda og E. de Moustier, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Baquero Cruz og F. Clotuche-Duvieusart, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, T. Müller og J. Vlácil, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens afgørelse ARES (2015) 1681819 af 21. april 2015 om tildeling til en borger af aktindsigt i dokumenter fremsendt af Den Franske Republik i forbindelse med den procedure, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (EFT 1998, L 204, s. 37).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.
- 3) Den Tjekkiske Republik bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 270 af 17.8.2015.

Rettens dom af 5. april 2017 — Renfe-Operadora mod EUIPO (AVE)(Sag T-367/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket AVE — delvis ugyldighed — klage indgivet til appelkammeret på et andet sprog end sagsbehandlingssproget — afvisning af sagen ved appelkammeret — begæring om restitutio in integrum — pligt til at udvise omhu)

(2017/C 161/32)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Renfe-Operadora, Entidad Pública Empresarial (Madrid, Spanien) (ved advokaterne J.B. Devaureix og M.I. Hernández Sandoval)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved S. Palmero Cabezas, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 24. april 2015 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 712/2014-5) vedrørende en begæring om restitution in integrum

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Renfe-Operadora, Entidad Pública Empresarial betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 346 af 19.10.2015.

Retten dom af 6. april 2017 — Metabolic Balance Holding mod EUIPO (Metabolic Balance)

(Sag T-594/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket *Metabolic Balance* — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c, i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 161/33)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Metabolic Balance Holding GmbH (Isen, Tyskland) (ved advokat W. Riegger)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Fischer og J. Németh, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 12. august 2015 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 2156/2014)
1) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnet *Metabolic Balance* som EU-figurmærke

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) *Metabolic Balance Holding GmbH* betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 398 af 30.11.2015.

Retten dom af 5. april 2017 — Tractel Greifzug mod EUIPO — Shenxi Machinery (Formen på et motoriseret spil)

(Sag T-621/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — tredimensionalt EU-varemærke — formen på et motoriseret spil — relative registreringshindring — tegn, som udelukkende består af en udformning af varen, som er nødvendigt for at opnå et teknisk resultat — artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 161/34)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Tractel Greifzug GmbH (Bergisch Gladbach, Tyskland) (ved advokaterne U. Lüken og C. Maierhöfer)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved D. Hanf, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Shenxi Machinery Co. Ltd (Wuxi, Kina) (ved advokat C. Vossius)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 3. september 2015 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1658/2014-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem Shenxi Machinery og Tractel Greifzug.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Tractel Greifzug GmbH bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO afholdte omkostninger.
- 3) Shenxi Machinery Co. Ltd bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 16 af 18.1.2016.

Retten dom af 6. april 2017 — Nanu-Nana Joachim Hoepf mod EUIPO — Fink (NANA FINK)

(Sag T-39/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — figurmærket NANA FINK — det ældre EU-ordmærke NANA — varer, der ikke er af lignende art — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — omfanget af den undersøgelse, som appelkammeret skal foretage — pligt til at træffe afgørelse om klagen i sin helhed)

(2017/C 161/35)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Nanu-Nana Joachim Hoepf GmbH & Co. KG (Bremen, Tyskland) (ved advokat T. Boddien)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Schifko, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Nadine Fink (Basel, Schweiz)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 12. november 2015 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 679/2014-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Nanu-Nana Joachim Hoepf og Nadine Fink

Konklusion

- 1) Afgørelsen, der blev truffet den 12. november 2015 af Første Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 679/2014-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Nanu-Nana Joachim Hoepf GmbH & Co. KG og Nadine Fink, annulleres, for så vidt som appelkammeret undlod at træffe afgørelse om den klage, der var blevet indgivet til, for så vidt angår »ædle metaller og legeringer deraf«, der henhører under klasse 14 i Nicearrangementet af 15. juni 1957 vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker, som revideret og ændret, og som er omfattet af det figurmærke, der er genstand for den internationale registrering nr. 1111651, som designerer Den Europæiske Union.
- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 106 af 21.3.2016.

Rettens dom af 6. april 2017 — Azanta mod EUIPO — Novartis (NIMORAL)

(Sag T-49/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket NIMORAL — ældre EU-ordmærke NEORAL — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 161/36)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Azanta A/S (Hellerup, Danmark) (ved advokat M. Hoffgaard Rasmussen)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved J. Ivanauskas, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Novartis AG (Basel, Schweiz)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 1. december 2015 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 634/2015-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Novartis og Azanta.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Azanta A/S betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 106 af 21.3.2016.

Retten dom af 6. april 2017 — Policolor mod EUIPO — CWS Lackfabrik Conrad W. Schmidt (Policolor)

(Sag T-178/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket Policolor — det ældre EU-figurmærke ProfiColor — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning nr. 207/2009)

(2017/C 161/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Policolor SA (Bucarest, Roumænien) (ved advokat M. Comanescu)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Rajh, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: CWS Lackfabrik Conrad W. Schmidt GmbH & Co. KG (Düren-Merken, Tyskland)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 29. januar 2016 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 346/15-1) vedrørende en indsigelsessag mellem CWS-Lackfabrik Conrad W. Schmidt og Policolor.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Policolor SA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 211 af 13.6.2016.

Retten dom af 6. april 2017 — Aldi mod EUIPO (ViSAGE)

(Sag T-219/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket ViSAGE — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 161/38)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Tyskland) (ved advokaterne N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen og N. Bertram)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Schifko, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 19. februar 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 507/2015-5) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnet ViSAGE som EU-varemærke

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) Aldi GmbH & Co. KG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 232 af 27.6.2016.

Rettens dom af 6. april 2017 — Clean Sky 2 Joint Undertaking mod Scouring Environment

(Sag T-238/16) ⁽¹⁾

(Voldgiftsbestemmelse — tilskudsaf tale indgået inden for rammerne af det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) — misligholdelse af aftalen — tilbagebetaling af betalte beløb — morarenter — udeblivelsessag)

(2017/C 161/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Clean Sky 2 Joint Undertaking (Bruxelles, Belgien) (ved B. Mastantuono, som befuldmægtiget, bistået af advokat M. Velardo)

Sagsøgt: Scouring Environment SARL (Tauriac, Frankrig)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 272 TEUF med påstand om, at Scouring Environment tilpligtes at tilbagebetale den forskudsbetaling, der er betalt i forbindelse med tilskudsaf tale nr. 287071 med tillæg af morarenter.

Konklusion

- 1) Scouring Environment SARL tilpligtes at tilbagebetale Clean Sky 2 Joint Undertaking et beløb på 60 000 EUR med tillæg af morarenter på 3,65 % pr. år fra den 12. september 2014 og indtil betaling sker.
- 2) Scouring Environment betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 260 af 18.7.2016.

Rettens dom af 5. april 2017 — Anta (China) mod EUIPO (Gengivelse af to linjer, der danner en spidsvinklet trekant)

(Sag T-291/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærke, som gengiver to linjer, der danner en spidsvinklet trekant — absolut registreringshindring — manglende fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 161/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Anta (China) Co. Ltd (Jinjiang City, Kina) (ved advokaterne A. Franke og K. Hammerstingl)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 9. marts 2016 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 1292/2015-5) vedrørende en ansøgning om registrering af et figurtegn, som gengiver to linjer, der danner en spidsvinklet trekant, som EU-varemærke

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Anta (China) Co. Ltd betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 279 af 1.8.2016.

Rettens dom af 6. april 2017 — Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis mod ERCEA

(Sag T-348/16) ⁽¹⁾

(Voldgiftsbestemmelse — Det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration — Minatran-kontrakten — støtteberettigede omkostninger — proceduren for afsigelse af udeblivelsesdom)

(2017/C 161/41)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (Thessaloniki, Grækenland) ved advokat V. Christianos)

Sagsøgt: Forvaltningsorganet for Det Europæiske Forskningsråd (ERCEA) (ved M. Pesquera Alonso og F. Sgritta, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 272 TEUF om, at det fastslås, at fordringen i henhold til ERCEA's debetnota nr. 3241606289 af 26. maj 2016 med et krav om, at sagsøgeren skal tilbagebetale en del — på 245 525,43 EUR — af det tilskud, som denne modtog for Minatran-projektet, er grundløs, og at dette beløb svarer til de støtteberettigede omkostninger.

Konklusion

- 1) Fordringen i henhold til debetnota nr. 3241606289 af 26. maj 2016 fra Forvaltningsorganet for Det Europæiske Forskningsråd (ERCEA) med et krav om, at Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis skal tilbagebetale en del — på 245 525,43 EUR — af det tilskud, som dette universitet modtog for Minatran-projektet, er grundløs, og dette beløb svarer til de støtteberettigede omkostninger.
- 2) Den delvise inddrivelse ved modregning af et beløb på 132 192,12 EUR af den påberåbte fordring er i strid med tilskudsaf tale nr. 211166, der blev indgået den 18. august 2008 om gennemførelse af Minatran-projektet, og med Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.
- 3) ERCEA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 296 af 16.8.2016.

Rettenns kendelse af 18. januar 2017 — Banco Popular Español mod EUIPO — Pledgeling (p)(Sag T-407/16) ⁽¹⁾**(EU-varemærker — indsigelsessag — tilbagetagelse af registreringsansøgningen — uforment at træffe afgørelse)**

(2017/C 161/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Banco Popular Español, SA (Madrid, Spanien) (ved advokat M. de Justo Bailey)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved D. Botis, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Pledgeling LLC (Houston, Texas, De Forenede Stater)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 29. april 2016 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1693/2015-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Banco Popular Español, SA og Pledgeling LLC.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Banco Popular Español, SA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 343 af 19.9.2016.

Sag anlagt den 20. marts 2017 — RW mod Kommissionen

(Sag T-170/17)

(2017/C 161/43)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: RW (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen af 2. marts 2017, hvorved sagsøgeren pensioneres uden ansøgning med virkning fra den 1. juni 2017, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om åbenbar tilsidesættelse af vedtægtens artikel 47 og 52, for så vidt som sagsøgeren endnu ikke havde nået alderen for pensionering uden ansøgning på tidspunktet for vedtagelsen af den anfægtede afgørelse.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af anvendelsesområdet for vedtægtens artikel 42c, for så vidt som sagsøgte havde været af den opfattelse, at denne bestemmelse fandt anvendelse på tjenestemænd, der, selv om de har nået den pensionsberettigende alder (dvs. at de kan ansøge om pensionering uden nedsættelse af deres pensionsrettigheder) imidlertid ikke har nået den alder, hvor ansættelsesmyndigheden er forpligtet til at pensionere dem (uden ansøgning).

3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af begrundelsespligten, idet sagsøgte ikke er fremkommet med nogen oplysninger, der er tilstrækkelige til at gøre det muligt for sagsøgeren eller for Retten at kontrollere rigtigheden af påstanden om, at sagsøgte havde foretaget en indgående gennemgang af behovet i Kommissionens øvrige tjenestegrene, hvorefter sagsøgte nåede til den konklusion, at en ny placering i en af disse tjenestegrene svarende til sagsøgerens nuværende kompetencer ikke kunne komme på tale.

Sag anlagt den 16. marts 2017 — TestBioTech mod Kommissionen

(Sag T-173/17)

(2017/C 161/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: TestBioTech eV (München, Tyskland) (ved K. Smith, QC, og barrister J. Stevenson)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 9. januar 2017 om afslag på sagsøgerens ansøgning om fornyet intern prøvelse af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/1215⁽¹⁾, 2016/1216⁽²⁾ og 2016/1217⁽³⁾ af 22. juli 2016, om tilladelse til markedsføring i henhold til forordning (EF) nr. 1829/2003⁽⁴⁾ (herefter »forordningen om genetisk modificerede fødevarer«) med hensyn til de genetisk modificerede soyabønner, FG 72, MON 87708 x MON 89788 og MON 87705 x MON 89788, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren i det væsentlige gjort et enkelt anbringende gældende, om at Kommissionen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til forordningen om genetisk modificerede fødevarer — navnlig dennes artikel 14 og 16 — idet den undlod at foretage passende fuldstændige sikkerhedsvurderinger, inden den gav tilladelse til markedsføring, eller at sikre effektiv overvågning efter udstedelse af markedsføringstilladelsen.

Kommissionen har begået en fejl ved at støtte sig på den relevante EU-lovgivning om kontrol af pesticider, idet den specifikt har undladt at regulere genetisk modificerede organismer.

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/1215 af 22.7.2016 om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret FG72-sojabønne (MST-FGØ72-2), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (EUT 2016, L 199, s. 16).

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/1216 af 22.7.2016 om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret MON 87708 x MON 89788-sojabønne (MON-877Ø8-9 x MON-89788-1) i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (EUT 2016, L 199, s. 22).

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/1217 af 22.7.2016 om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret MON 87705 x MON 89788-sojabønne (MON-877Ø5-6 x MON-89788-1) i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (EUT 2016, L 199, s. 28).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 af 22.9.2003 om genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer (EUT 2003, L 268, s. 1).

**Sag anlagt den 17. marts 2017 — EM Research Organization mod EUIPO — Christoph Fischer m.fl.
(EM)**

(Sag T-180/17)

(2017/C 161/45)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: EM Research Organization, Inc. (Okinawa, Japan) (ved advokaterne J. Liesegang, M. Jost og N. Lang)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Christoph Fischer GmbH (Stephanskirchen, Tyskland), Ole Weinkath (Hünxe Drevenack, Tyskland), Multikraft Produktions- und Handels GmbH (Pichl/Wels, Østrig) og Phytodor AG (Buochs, Schweiz)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: EM Research Organization, Inc.

Det omtvistede varemærke: Internationale-ordmærket »EM« — EU-varemærkeregistrering nr. 2 829 851

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 9. januar 2017 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 2442/2015-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 145 og artikel 57, stk. 5, første punktum, i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 7, litra b), og c), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 20. marts 2017 — Novartis mod EUIPO — Chiesi Farmaceutici (AKANTO)

(Sag T-182/17)

(2017/C 161/46)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Novartis AG (Basel, Schweiz) (ved advokat L. Junquera Lara)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Chiesi Farmaceutici SpA (Parma, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Novartis AG

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »AKANTO« — registreringsansøgning nr. 13 289 781

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 9. januar 2017 af Første Appenkammer ved EUIPO (sag R 531/2016-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Det fastslås, at artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 ikke udelukker det omhandlede tegn (EU-varemærke nr. 13 289 781) fra registrering for de varer i klasse 5, der er angivet i registreringsansøgningen.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 21. marts 2017 — Leifheit mod EUIPO (gengivelse af fire grønne kvadrater)

(Sag T-184/17)

(2017/C 161/47)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Leifheit AG (Nassau, Tyskland) (ved advokaterne G. Hasselblatt, V. Töbelmann og P. Schneider)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: International registrering af EU-figurmærket (gengivelse af fire grønne kvadrater) — registreringsansøgning nr. 14 781 819

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 9. januar 2017 af Første Appenkammer ved EUIPO (sag R 1115/2016-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009
 - Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 207/2009.
-

Sag anlagt den 21. marts 2017 — PlasticsEurope mod ECHA

(Sag T-185/17)

(2017/C 161/48)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: PlasticsEurope (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne R. Cana, E. Mullier og F. Mattioli)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA)

Sagsøgerens påstande

- Sagen fremmes til realitetsbehandling og sagsøgeren gives medhold.
- Annullation af ECHA's afgørelse, offentliggjort den 12. januar 2017, om at medtage Bisphenol A på listen over stoffer, der senere skal optages til godkendelse som et særligt problematisk stof i overensstemmelse med artikel 59 i REACH-forordningen.
- ECHA tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- Der træffes sådanne andre eller yderligere foranstaltninger, som findes påkrævet.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende er, at den anfægtede afgørelse er i strid med artikel 2, stk. 8, litra b), i REACH-forordningen.
 - Den anfægtede afgørelse er i strid med artikel 2, stk. 8, litra b), i forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH) (EUT 2006, L 396, s. 1, »REACH-forordningen«), eftersom midlertidige anvendelser er undtaget fra hele afsnit VII i henhold til artikel 2, stk. 8, litra b), i REACH-forordningen og således falder uden for anvendelsesområdet for artikel 57 og 59 og uden for området for tilladelse.
2. Andet anbringende er, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter proportionalitetsprincippet.
 - Sagsøgeren har gjort gældende, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter proportionalitetsprincippet, eftersom medtagelsen af midlertidige anvendelser på listen over stoffer, der senere skal optages, overskrider grænserne for, hvad der er passende og nødvendigt for at opnå det tilsigtede mål og ikke er den mindst bebyrdende foranstaltning, som Det Europæiske Kemikalieagentur kunne have anvendt.
3. Tredje anbringende er, at sagsøgte anlagde et åbenbart urigtigt skøn ved ikke at tage hensyn til de oplysninger, der var til agenturets rådighed og som viste anvendelserne af BPA som mellemprodukt.
 - Det Europæiske Kemikalieagentur tog ikke hensyn til de oplysninger, der var tilgængelige i BPA-dossieret, jf. bilag XV i REACH-forordningen.

Sag anlagt den 23. marts 2017 — Unipreus mod EUIPO — Wallapop (wallapop)

(Sag T-186/17)

(2017/C 161/49)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Unipreus, SL (Lleida, Spanien) (ved advokat C. Rivadulla Oliva)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Wallapop, SL (Barcelona, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Wallapop, SL

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestandsdelen »wallapop« — registreringsansøgning nr. 13 268 941

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 18. januar 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sagerne R 2350/2015-5 og R 2530/2015-5)

Påstande

- Der afsiges dom om ændring af den anfægtede afgørelse, hvorved der gives afslag på registrering af EU-varemærket »wallapop« (nr. 13 268 941) for følgende tjenesteydelser i klasse 35: »Onlinehandel, nemlig drift af onlinemarkedspladser for sælgere og købere af varer og tjenesteydelser; Onlinehandel, hvor sælgere udbyder varer eller tjenesteydelser til salg, og hvor der arrangeres køb og bud via internettet med henblik på fremme af salget af andres varer og tjenesteydelser via et computernetværk; Udbydelse af evaluerende feedback og vurdering af sælgers varer og tjenesteydelser, værdien af og prisen på sælgers varer og tjenesteydelser, købers og sælgers ydelse, levering og generel handelserfaring i forbindelse hermed; Tilvejebringelse af en onlinesøgereklameguide indeholdende onlinesælgers varer og tjenesteydelser; En onlinesøgedatabase indeholdende andres varer og tjenesteydelser til vurdering af disse; Markedsanalyser; Forskning, formidling af rapporter, konsulentbistand og rådgivning inden for markedstendenser; Formidling af kommerciel information vedrørende varer og/eller tjenesteydelser, vurdering og klassificering af denne type produkter og tjenesteydelser samt af købere og sælgere af denne type produkter og/eller tjenesteydelser; Søgning, kompilering, systematisering, behandling og levering af forretningsmæssig information til andre«.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8 i forordning nr. 207/2009. Med hensyn hertil anføres det navnlig, at appelkammeret i sin afgørelse ikke foretog en korrekt fortolkning af den nævnte bestemmelse med hensyn til de tjenesteydelser, der er omtvistet vedrørende varemærkerne WALA og WALLAPOP, på baggrund af de fortolkningskriterier, der kan udledes af dom af 29. september 1998 afsagt i sag C-39/97, Canon Kabushiki Kaisha mod Metro-Goldwyn Mayer (EU: C:1998:342).

Sag anlagt den 21. marts 2017 — Bernard Krone Holding mod EUIPO (Mega Liner)

(Sag T-187/17)

(2017/C 161/50)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Bernard Krone Holding SE & Co. KG (Spelle, Tyskland) (ved advokaterne T. Weeg og K. Lüken)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »Mega Liner« — registreringsansøgning nr. 14 473 094

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 9. januar 2017 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 442/2016-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den ikke giver medhold i klagen.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 21. marts 2017 — Bernard Krone Holding mod EUIPO (Coil Liner)

(Sag T-188/17)

(2017/C 161/51)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Bernard Krone Holding SE & Co. KG (Spelle, Tyskland) (ved advokaterne T. Weeg og K. Lüken)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »Coil Liner« — registreringsansøgning nr. 14 473 193

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 9. januar 2017 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 443/2016-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den ikke giver medhold i klagen.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009
 - Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009
 - Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 207/2009.
-

Sag anlagt den 27. marts 2017 — CeramTec mod EUIPO — C5 Medical Werks (Formen af en hoftekugle)

(Sag T-193/17)

(2017/C 161/52)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: CeramTec (Plochingen, Tyskland) (ved advokat A. Renck og E. Nicolás Gómez)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: C5 Medical Werks (Grand Junction, Colorado, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: CeramTec

Det omtvistede varemærke: EU-figurfarvemærke i pink (formen af en hoftekugle) — EU-varemærkeregistriering nr. 10 214 179

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 15. februar 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 929/2016-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og C5 Medical, såfremt denne sidstnævnte intervenserer i sagen, tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 59 og 83 i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 27. marts 2017 — CeramTec mod EUIPO — C5 Medical Werks (Gengivelse af en hoftekugle)

(Sag T-194/17)

(2017/C 161/53)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: CeramTec (Plochingen, Tyskland) (ved advokaterne A. Renck og E. Nicolás Gómez)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: C5 Medical Werks (Grand Junction, Colorado, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: CeramTec

Det omtvistede varemærke: EU-figurfarvemærke i pink (gengivelse af en hoftekugle) — EU-varemærkeregistrering nr. 10 214 112

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 15. februar 2017 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 928/2016-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og C5 Medical, såfremt denne sidstnævnte intervenserer i sagen, tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 59 og 83 i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 29. marts 2017 — QD mod EUIPO

(Sag T-199/17)

(2017/C 161/54)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: QD (ved advokat H. Tettenborn)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet af EUIPO den 2. juni 2016, og meddelt sagsøgeren den 3. juni 2016, om afslag på for anden gang at forlænge sagsøgerens kontrakt som midlertidigt ansat i henhold til artikel 2, litra f), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne (AØAF), annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat seks anbringender.

1. Det første anbringende vedrører en tilsidesættelse af de relevante bestemmelser i vedtægten og AØAF, navnlig vedtægtens artikel 110, og AØAF's artikel 2, litra f), og artikel 8.
2. Det andet anbringende vedrører et åbenbart urigtigt skøn.
3. Det tredje anbringende vedrører den omstændighed, at EUIPO tilsidesatte sin tillidsforpligtelse og omsorgspligten.
4. Det fjerde anbringende vedrører den omstændighed, at EUIPO tilsidesatte princippet om god forvaltningsskik (artikel 41, stk. 1-3, i EU's charter om grundlæggende rettigheder (chartret)).
5. Det femte anbringende vedrører den omstændighed, at EUIPO tilsidesatte kravene i forordning nr. 45/2001 ⁽¹⁾, herunder navnlig artikel 27, stk. 1, og artikel 27, stk. 2, litra b).

6. Det sjette anbringende vedrører den omstændighed, at EUIPO tilsidesatte sagsøgerens berettigede forventninger.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18.12.2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT 2001, L 8, s. 1).

Sag anlagt den 5. april 2017 — Alfa Laval Flow Equipment (Kunshan) mod Kommissionen

(Sag T-204/17)

(2017/C 161/55)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøger: Alfa Laval Flow Equipment (Kunshan) Co. Ltd (Kunshan, Folkerepublikken Kina) (ved advokaterne A. Johansson og C. Dackö)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 2017/141 af 26. januar 2017 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse rørfittings af rustfrit stål til stuksvejsning, herunder også ufærdige varer, med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Taiwan (»gennemførelsesforordningen«) annulleres, for så vidt som den omfatter rørfittings af rustfrit stål til stuksvejsning, som har en gennemsnitlig overfladeruhed på mindre end 0,8 mikrometer på indersiden af de pågældende rørfittings til stuksvejsning, men ikke på ydersiden.
- Subsidiært annulleres gennemførelsesforordningen, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Mere subsidiært annulleres gennemførelsesforordningen i sin helhed.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende vedrører en tilsidesættelse af retten til forsvar.

Sagsøgeren har gjort gældende, at undersøgelsens varedækning til skade for sagsøgeren blev ændret i perioden mellem det reviderede dokument med endelig fremlæggelse af oplysninger og vedtagelsen af gennemførelsesforordningen. Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen efterfølgende har forklaret, at man havde tilsigtet en indholdsmæssig ændring. Sagsøgeren blev ikke givet mulighed for at kommentere ændringen, inden forordningen trådte i kraft. Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen ikke på noget tidspunkt under undersøgelsen underrettede de berørte parter om, at det krav, der blev stillet om overfladeruhed, for at produkterne ikke skulle være omfattet af antidumpingtoldens anvendelsesområde, kunne finde anvendelse både på produktets indre og ydre overflader, hvorved europæiske produktstandarder for sanitetsfittings blev fraveget. Sagsøgeren var således i berettiget god tro om, at udelukkelsen fra varedækningen ville svare til det erklærede formål med at udelukke sanitetsfittings, og blev således frataget en reel mulighed for at kommentere omfanget af udelukkelsen fra varedækningen.

2. Andet anbringende vedrører en tilsidesættelse af begrundelsespligten

Sagsøgeren har gjort gældende, at der på intet tidspunkt blev givet en begrundelse for den sondring, som Kommissionen har foretaget, mellem på den ene side sanitetsfittings med en overfladeruhed på indersiden på mindre end 0,8 mikrometer og en overfladeruhed på ydersiden på mere end 0,8 mikrometer og på den anden side sanitetsfittings med en overfladeruhed på mindre end 0,8 mikrometer på både indersiden og ydersiden. Sagsøgeren har gjort gældende, at indførelsen af en sådan sondring indebærer, at den begrundelse, som Kommissionen gav for udelukkelsen fra varedækningen, er ulogisk og uoverensstemmende med varedækningen i gennemførelsesforordningens artikel 1.

3. Tredje anbringende vedrører en tilsidesættelse af pligten til omhyggeligt og upartisk at undersøge alle de relevante faktiske omstændigheder af den enkelte sag

Sagsøgeren har gjort gældende, at sondringen mellem forskellige sanitetsfittings ikke synes at have været genstand for en omhyggelig undersøgelse, men udelukkende at være resultatet af en ikke understøttet anmodning fra en part, der var involveret på et meget sent trin i undersøgelsen. Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen ved ikke at foretage en yderligere undersøgelse af følgerne af en sådan sontring, og hvorledes den påvirker gennemførelsen af det mål, der er fastsat i betragtningerne til gennemførelsesforordningen, ikke har iagttaget sin pligt til at foretage en omhyggelig og upartisk undersøgelse af de relevante faktiske omstændigheder.

4. Fjerde anbringende vedrører et åbenbart urigtigt skøn.

Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn, da den med den hensigt at udelukke sanitetsfittings, som ikke står i et konkurrenceforhold til EU-industriens industrielle fittings, fastsatte kriterierne for udelukkelse, som førte til, at kun en lille del af de sanitetsfittings, der anvendes inden for EU, blev udelukket. Størstedelen af sanitetsfittings er således genstand for toldafgifter, selv om de ikke står i et konkurrenceforhold til EU-industriens produkter. Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen har draget klart forkerte konklusioner af det materiale, den har modtaget, og også har støttet sig på urigtige oplysninger.

Sag anlagt den 4. april 2017 — SSP Europe mod EUIPO (SECURE DATA SPACE)

(Sag T-205/17)

(2017/C 161/56)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: SSP Europe GmbH (München, Tyskland) (ved advokat B. Bittner)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke indeholdende ordbestanddelene »SECURE DATE SPACE« — registreringsansøgning nr. 14 056 998

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 27. januar 2017 af femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 2467/2015-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse (meddelt den 9.2.2017) annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 6. april 2017 — International Gaming Projects mod EUIPO — Zitro IP (TRIPLE TURBO)

(Sag T-210/17)

(2017/C 161/57)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: International Gaming Projects Ltd (Qormi, Malta) (ved advokat M.D. Garayalde Niño)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Zitro IP Sàrl (Luxembourg, Luxembourg)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger: International Gaming Projects Ltd

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »TRIPLE TURBO« — registreringsansøgning nr. 13 140 207

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 8. februar 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 119/2016-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA